

موزه خوش صدا

در محله قدیمی تجریش، لابه‌لای چنارهای بلند، ساختمانی به نام «موزه موسیقی» به چشم می‌خورد. در این موزه انواع سازهای قدیمی و جدید ایرانی گردآوری شده‌اند؛ سازهایی که شاید تا به حال اسم بعضی‌شان را حتی نشنیده باشید. این‌جا خبری از راهنما نیست، تنها یک سیستم راوی دارد که از طریق یک گوشی در مورد این سازها توضیح می‌دهد و صدای انواع آن‌ها را پخش می‌کند. هر کدام از این سازها قصه‌هایی برای گفتن دارند. شاید آن نی‌لبک کهنه برای چوپان جوانی بوده که هر روز در صحرا روی یک قطعه سنگ می‌نشسته و برای گوسفندانش نی می‌زده است. یا شاید این شیپور، فریادهای جارچی پیر در کوچه‌های روستا را به خاطر بیاورد، یا آن یکی... باید صدای قصه سازها را شنید.

«نی»های جفتی یا دونای متعلق به استان‌های بوشهر، کرمان و کردستان

در این سالن می‌توانید اولین دستگاه‌های ضبط صدا را ببینید. این روزها وسایل کوچکی کار این دستگاه‌های بزرگ را انجام می‌دهند؛ وسایلی به کوچکی یک بند انگشت!

این یک دستگاه گرامافون است. گرامافون‌ها اولین وسایل پخش موسیقی بودند؛ یعنی تقریباً همان کاری را می‌کردند که شما امروز با لمس یک دکمه در صفحه تلفن همراه انجام می‌دهید!

در سالن «مفاخر»، وسایل شخصی تعدادی از استادان موسیقی کشورمان را به نمایش گذاشته‌اند.

موزه موسیقی
میدان تجریش، خیابان شهید دربندی
خیابان موزه، پلاک ۹
هر روز به جز شنبه‌ها
از ساعت ۱۰ تا ۱۷

قرار ما: